

Dại gái

"Anh là con gà nuốt giấy thung"

Trong đời tôi bị thất tình cũng nhiều. Nhưng không lần nào đau bằng lần bị người đẹp giáng cho búa tạ nặng ngàn cân với câu nói trên! Lâu lắm rồi, năm đó là năm tổng thống Thiệu chơi trò dân chủ, cho bầu cử quốc hội. Bao nhiêu liên danh ra tranh cử Thượng Viện, trong đó có liên danh của các đảng phái chính trị, thụ ủy là ông Phan Bá Cầm, biểu tượng là Mặt Trời Mọc hay Gà Gáy Sáng gì đó, tôi không nhớ rõ nữa. Chỉ nhớ là bích chương hình con gà trống, dương cổ lên gáy!

Ông bác họ tôi là người đứng trong liên danh. Ông này là một nhân vật rất đặc biệt. Cả đời ông không làm việc gì, nhưng những người quen biết và trong họ hàng đều thán phục, nói bằng giọng thăm thì, đây ngưỡng mộ là ông làm chính trị! Thời ngoài Bắc, nghe nói ông bị Tây bắt, rồi Việt Minh bắt. Vào tù ra khám như cơm bữa. Rồi vào Nam, ông tiếp tục làm chính trị, hoạt động đảng phái, chống đối tổng thống Ngô Đình Diệm, tham dự vào cuộc đảo chánh năm 60 hay 63 gì đó. Không bị giam cầm nhưng ông trở thành người bị ruồng bỏ, lúc nào cũng phải trốn tránh. Lần nào ông bác đến nhà, tôi cũng thấy ông đến vào lúc sẩm tối hay những buổi chiều mưa, mặc pardessus, đầu đội mũ feutre, đeo kính đen xì dù trời đen ngịt.

Trông đầy vẻ bí mật, như điệp viên kiểu James Bond sau này!

Bác tôi tiếp tục làm chính trị, lúc nào cũng là người chống đối. Nhưng khi ông Thiệu cho bầu cử quốc hội, ông bác quyết định không chùn chân làm chính trị salon nữa và ông tham dự liên danh của ông Phan Bá Cầm, như đại diện của đảng phái để ra ứng cử chức Thượng Nghị Sĩ. Ông tâm sự với tôi. Lúc đó tôi còn trẻ, đang là sinh viên đi học, đâu màng đến chuyện chính trị, bầu cử. Nhưng ông bác không hiểu sao lại thích nói chuyện với tôi, đủ mọi chuyện trên trời dưới bể. Và dĩ nhiên chuyện ông thích kể nhất vẫn là chuyện hoạt động chính trị của ông.

Ông đứng ngoài sân, rít điếu thuốc lá, rồi tâm sự: *"Cháu biết không? Cuộc đời là một sự chấp nhận. Bác cả đời hoạt động chính trị, tranh đấu cho quê hương, cho dân tộc mình. Bác đâu màng đến chuyện có chức tước, địa vị gì! Nhưng bác ra ứng cử kỳ này là vì bác gái! Tội nghiệp! Cả đời làm ăn vất vả, nuôi con nuôi cái, nuôi cả bác lúc bị giam cầm bắt bớ. Không than van đến nửa câu. Nhưng bác biết bác gái cũng muốn được nở mày nở mặt với mọi người. Là đã không nhằm khi lấy bác làm chồng!"*

Tôi vốn vẫn quý mến ông bác họ này. Dù họ hàng xa, không phải bác ruột nhưng vẫn thân cận. Nghe ông tâm

sự lại càng quý ông hơn nữa. Nên tôi háng hái tham dự vào cuộc vận động tranh cử cho liên danh của ông bác tôi. Và ngày bầu cử năm đó, tôi đi gác thùng phiếu đại diện cho Liên Danh Con Gà tại địa điểm bỏ phiếu trên đường Trương Minh Giảng. Khi vào đến nơi, điều đầu tiên tôi chú ý đến ngay là một liên danh khác đã có đại diện là cả một nhóm bốn năm người, trưởng nhóm là một cô gái đẹp! Cô này đẹp lắm, nhưng trông sắc sảo và dữ dằn là dữ. Cô đứng chỉ huy mấy tên khác trong nhóm, oai như một nữ tướng điểm quân! Và tôi đứng như người bị hớp hồn, không màng gì đến chuyện chính trị chính em, bầu cử bầu kiếc gì nữa. Chi biết là đã mê ngay cô gái của liên danh đối thủ. Và bỗng thấy mình như Phạm Thái ngày xưa:

*"Chí lớn trong thiên hạ
Không đầy mắt mỹ nhân"*

Chí lớn đã không màng, còn nói gì đến chuyện bầu cử tào lao, tép nhem của ông Thiệu! Nên tôi đâu để ý gì đến chuyện canh thùng phiếu, chuyện vận động những người đến bỏ phiếu nữa. Chỉ dõi mắt theo nàng! Và cô nàng biết ngay có tên mê mình! Đến gần giờ chót, nàng đến sát bên tôi, hỏi han, đon đả. Tôi sướng mê tơi. Đờ đẫn cả người! Rồi nàng kéo tay tôi về góc phòng, xa khỏi thùng phiếu. Nàng nói huyền thuyên, đứng chắn để tôi không còn nhìn thấy thùng phiếu nữa.

Dại gái

Thấy tôi ngoái người lại, nàng kéo hẳn người tôi sát vào thân nàng, tóc nàng dài quyen lấy mặt, mùi hương bay ập vào mũi. Tôi như người mê đi nhưng vẫn kịp thấy một tên trong bọn đi theo nàng hình như bỏ một sấp phiếu vào thùng phiếu!

Nàng kéo hẳn tôi ra khỏi phòng và gần như ôm chặt lấy tôi. Tôi không còn ý niệm gì về thời gian, không gian nữa. Như người hồn đã bay bổng. Rồi đột nhiên nàng đẩy mạnh người tôi ra. Nàng nhìn tôi, cặp mắt lạnh lùng, đanh đá, dữ dội! Như người chưa hề bao giờ quen biết. Tại sao lại có kẻ dám xâm phạm ôm lấy nàng! Tôi ấp úng hỏi tên nàng, hỏi địa chỉ nàng. Nói muốn đến gặp nàng. Nhưng nàng đã chặn họng ngay sau khi một tên đồng bọn đến gần nói nhỏ mấy câu. Hình như là mọi chuyện đã xong rồi! Nàng nhìn tôi, cong cổn, khinh miệt như một tên thần dân quèn đòi làm thân với nữ chúa quyền uy:

"Anh hỏi để làm gì? Anh là con gà nuốt giây thung! Hỏi làm gì!"

Liên danh "Con Gà Nuốt Giây Thung" có ông bác tôi tham dự thua nặng. Cả trăm ngàn phiếu gì đó. Nhưng tôi mừng vì đã thua quá xa, không phải chỉ vài trăm hay một hai ngàn lá phiếu. Vì nếu không tôi sẽ ân hận biết bao khi chỉ do mình đại gái, để cho liên danh kia nhét vào thùng phiếu đường Trương Minh Giảng cả ngàn lá phiếu

gian lận. Để cho ông bác mất chức Thượng Nghị Sĩ chỉ vì tên cháu mê gái đẹp. Âu cũng còn là may đấy chứ!

Và tôi cũng nghiệm ra như lời ông bác nói. Là cuộc đời chỉ là sự chấp nhận! Mê gái đẹp thì phải chấp nhận mình là người đại gái thôi! Đứng lẩm rôi bác ạ!